

[Stauning.]

mer nemlig nu den Situation til at foreligge, som Hr. Christmas Møller bebudede paa Mødet i Roskilde: at de Konservative af taktiske Grunde stemmer mod deres eget Forslag.

Altsaa, Sagen er slet ikke saa uinteressant, som det syntes, naar man hørte det ærede Medlem Hr. Drachmann. Der maa aabenbart have været Overvejelser om denne Sag, siden en Udtalelse af denne Art kan fremsættes i et saa anset Blad som det, jeg her staar med. Jeg gaar derfor stadig ud fra, at det er nødvendigt at faa fuld Opklaring paa Tingene. Vi kan ikke gaa til denne Afstemning uden at vide nøjagtig Besked. Mener Ministeriet, at en Vedtagelse af dette Lovforslag kan skabe en Basis for en virkelig Erhvervs politik? Eller mener Ministeriet, ligesom det før har udtalt, at en Vedtagelse maa medføre en politisk Krise? Disse to Spørgsmaal tillader jeg mig at fremsætte overfor Ministeriet, for det er dem, vi i dette Øjeblik maa have Rede paa, bl. a. under Hensyn til den Oplysning, som et af Regeringens førende Blade i Gaar har kunnet bringe. Jeg kan dog ikke tro, at det er kommet dertil, at Ministeriet nu er bange for at tage klart Standpunkt. I November Maaned manglede der ikke Klarhed i Ministerens Udtalelser. Da var det jo fuldkommen klart, at Ministeren og Ministeriet krævede Klarhed for enhver Pris: numaatte vi have Rede paa, hvad der skulde ske her i Rigsdagen, om denne Toldpolitik skulde vedtages eller ikke vedtages, og skulde den vedtages, var Krisen, Appellen til Vælgerne, den absolutte Mulighed. Det var den Gang ganske klart for os alle sammen. I Dag maa vi, inden vi gaar til Afstemning, bede Regeringen om for Offentlighedens Skyld at klare, hvorledes Stillingen er, om den er anderledes end den 12. November, om man er blevet bange for Valget, om det er rigtigt, hvad „Roskilde Dagblad“ mener at kunne konstatere, eller hvilke Muligheder denne Situation indeholder. Det er et Spørgsmaal, som jeg synes, baade Regeringen og det konservative Folkeparti skylder os at oplyse.

Christmas Møller: Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Stauning, og det samme kan jeg altsaa faa sagt til „Roskilde Dagblad“s Redaktør. Det var nu ikke i „Roskilde Dagblad“ for i Gaar, at den Meddelelse stod at læse, som det ærede Medlem Hr. Stauning hentydede til, den stod i Bladet for den 12. Marts, og hvis det ærede Medlem Hr. Stauning og de, som hjælper ham i denne Sag, havde været

tilstrækkelig omhyggelige, havde de utvivlsomt læst „Roskilde Avis“ for den 13. Marts, altsaa for i Gaar. Dér vilde det ærede Medlem finde, at jeg selvsagt aldrig har sagt noget saadant Snak som, at det konservative Folkeparti ikke vil stemme for sine egne Forslag. Jeg har tværtimod sagt, at vi vilde stemme for vore egne Forslag — det er ganske klart og ligetil —, og jeg har sagt, at i det Øjeblik et Parti foretog taktiske Manøvrer, havde andre Partier selvsagt ogsaa Lov til at foretage taktiske Manøvrer. Jeg har altsaa sagt, at vi vilde stemme for vore egne Forslag, men det Spørgsmaal melder sig her: Er det alene taktiske Manøvrer, det ærede Medlem Hr. Stauning er ved at lave?

Ordføreren (Stauning): Jeg beklager at have sagt, at det var „Roskilde Dagblad“ fra i Gaar, Meddelelsen stod i; det var det Blad, der er kommet mig i Hænde i Gaar, og det er altsaa ganske rigtigt Nummeret fra i Forgaars. Men det kan dog formentlig ikke formindske Værdien af Bladets Meddelelse (*Christmas Møller*: Men den er urigtig!). Ja, det hører jeg, det ærede Medlem siger, og det er altsaa det, jeg vilde knytte en Bemærkning til — hvis det ærede Medlem vilde være mindre ivrig lige i Øjeblikket, vilde det passe mig bedre. Altsaa, det ærede Medlem bestrider, hvad der staar i „Roskilde Dagblad“ for Mandag den 12. Marts, og dette skal jeg naturligvis tage til Efterretning. Men da det er saa heldigt, at Bladets Redaktør er Medlem af dette Ting, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, saa maa vi vel formentlig kunne faa Rede paa, om det er ham, der fører falsk Tale i sin Avis om Christmas Møller, om sin nære Forbundsfælle, eller hvorledes det forholder sig med denne Sag. Dette Spørgsmaal tillader jeg mig nu at fremsætte, da Sagen, som sagt, jo har en vis Interesse for det foreliggende Lovforslag. Og jeg gentager til den højtærede Regering og navnlig til Regeringens Chef mit Spørgsmaal om, hvorvidt den Klarhed, han ønskede den 12. November, nu ikke er ham ønskelig, om han nu har en anden Opfattelse end den Gang, om han nu frygter den Appel til Vælgerne, som han den Gang stillede i Ud-sigt, hvis dette Forslag vedtoges. Dette Spørgsmaal har jo sin Interesse, fordi det dog kan være vejledende for ærede Medlemmers Stilling ved Afstemningen. Ganske uden Hensyn til, hvad jeg maa mene, er det sikkert af megen Interesse for ærede Medlemmer at faa klaret, om der kan befrygtes en Kalamitet af politisk Art, hvis